

100+1 CHUCPE V BABIŠOVĚ PŘEDVOLEBNÍ KNIZE ... detailně komentuje Adam B. Bartoš z Národní Demokracie a lídr kandidátky Ústeckého kraje Aliance národních sil

- CZ24 News | 14. září 2021

ČESKO: Minule jsem slíbil, že okomentuji knihu premiéra Andreje Babiše (Sdílejte, než to zakážou!), na kterou jsem natrefil v Levných knihách. Tak pojďme na to. A rovnou se omlouvám, že tentokrát budu delší, a to dokonce ještě delší, než obvykle jsem.

Na úvod musím přiznat, že se to dobře čte a že premiérovi poradci odvedli dobrou práci. Kdybych se o politiku nezajímal, skoro bych Babiše po přečtení této knihy volil, jak je to vše sugestivně sepsáno a vychváleno. Jenže – o politiku se zajímám, a tak vím, že mnoho věcí je jinak. O politiku se nezajímá většina lidí, ale uplynulý rok a půl covidového teroru způsobil, že jsme se o ni – chtě nechtě – zajímali skoro všichni. A tak se dá říci, že ten, kdo žil poslední rok a půl v České republice, musí cítit, že se v knize lže, jako když se tiskne... A slibuje, až se od huby práší...

Tato „recenze“ nebude nijak promyšlená, nijak rafinovaně vystavěná, prostě jen sepíši různé postřehy, které mne při čtení knihy napadaly. Na podrobnější analýzu nemám čas – nejsem například schopen ověřovat čísla v knize uváděná apod.

První překvapení. Kniha začíná Babišovým údajným urputným bojem proti migračním kvótám. Babiš se na prvních 30 stránkách stylizuje do role vlasteneckého až národoveckého politika, který jediný zabránil kvótám z Bruselu. Strčil do kapsy nás všechny skutečné národovce, domnělého vlastence Okamuru i všechny další vlastenecké politiky celé Evropy. Jen Orbán je vzat na milost a chválen, ba dokonce se z něj stal Babišův největší kamarád a přítel. Také Babišovi přispěl do knihy pár řádky. Až to vypadá, že Babiš zachránil Evropu před migranty. Což o to, hezky se to čte, až na to, že to není literatura faktu, ale spíše beletrie (žánr fantasy). Nemám čas dohledávat důkazy o tom, jak Babiš kecá, ale všichni si tu dobu pamatujeme, a nemáme pocit, že by vláda tehdy něco proti migrantům dělala. Babiš měl jen velká slova, plamenně hovořil a my pak jen s úžasem sledovali, jak dělá pravý opak toho, co říkal. Copak to nebyl ministr obrany Metnar, který podepsal globální pakt o migraci? Babiš vychvaluje Orbána a rád by vypadal stejně tvrdý jako on, ale copak to nebyli jeho europoslanci (a například v knize jím chválená Dita Charanzová), kteří (dokonce v den, kdy Babiš byl na státní návštěvě Maďarska) odsoudili v Evropském parlamentu Maďarsko za jeho postoj k migraci? Takové chucpe, řekl by pan VK... Prý „ani jednoho migranta“. Tady Babiš používá přesně má slova, ale co ty desítky afghánských překladatelů, které jen před pár týdny přivezli čeští vojáci? Babiš správně odsuzuje znásilnění dívky u Terezína uprchlíkem, ale zaznamenal někdo jeho odsouzení tohoto činu v době, kdy se to odehrálo? Je hezké se teď před volbami stylizovat do role ochránce českého národa, ale lidé nejsou tak hloupí...

Další stránky věnuje Babiš armádě a chlubí se, jak ji jeho vláda podporuje. Ale armádu opět zmiňuje jen ve vztahu k Afghánistánu. Jaká smůla, že po vydání knihy náš „spojenec“ Afghánistán opustil a přenechal Tálibánu. My na alternativě sice víme, že to je jinak, ale pro většinovou veřejnost to vypadá, že jsme tam se spojenci společně prohráli a potupně se stáhli. Takže ta kapitola moc nevyzní...

Na stranách 35-43 Babiš sní o našem dobývání vesmíru, budeme prý „kosmickou velmocí“. Slibem

nezarmoutíš. Slibuje jakési balóny, které budou plnit funkci satelitů a budou z vesmíru vše sledovat. Zřejmě i nás, co se odmítáme očkovat. My Češi v tom prý budeme tak dobří, že to know-how budeme ještě navíc prodávat dál. Budeme prodávat balóny. Tak to je fakt pecka. Tato země si pod jeho vedením nedokáže poradit s modifikovanou chřipkou, ale hlavně že budeme dobývat společně s Elonem Muskem vesmír...

Kapitola Děti (s. 44-69) je zajímavá ze třech důvodů. Předně proto, že zde Babiš opět vykrádá Orbána – kopíruje jeho rodinnou politiku, takže se to pro vlastence čte opravdu dobře. Člověk by to podepsal. Sám jsem o tom psal ve své [publikaci o Orbánovi](#), takže o tom něco vím. Jakoby některé pasáže byly opsány právě z ní... Za druhé Babiš vykrádá náš program masivní výstavby bytů (což má pomoci mladým rodinám, proto je to zahrnuto v kapitole o dětech). Nevšiml jsem si, že by se za jeho vlády nějak byty stavěly, však také žádná čísla nedodal, jen vlastně popisuje svůj nápad, jak by tato výstavba měla probíhat. Takže je to jen návrh, plané řečnění. Opět – slibem nezarmoutíš. Za třetí – Babiš mluví o dětech, ale byla to hlavně jeho vláda, která dětem nejvíce ublížila a stále ubližuje – v souvislosti s covidem. To zvláště vynikne v další kapitole – o škole.

Kapitola o škole (s. 70-89) populisticky naznačuje, že biflování je na nic, měla by mu být učiněna přítrž a děti by měly být vedeny tak, aby vynikl jejich talent a aby se mohly specializovat na to, co je baví a zajímá. To je hezká myšlenka, ale myslím si pravý opak. Kdo si dnes přečte, jak vypadala maturita před sto lety, nevěří vlastním očím, co vše museli studenti vědět. Dnes se vše naopak zjednodušuje tak, že za chvíli nebudou děti vědět vůbec nic. [Zjednodušování osnov](#), inkluze, přepisování historie, zjednodušování maturit... Hlavně, že děti budou umět upéci koláčky jako v jús-es-ěj, což Babiš dává v knize za vzor. Ale hlavně – byla to jeho vláda, která dětem vzala školu, nutila je učit se z domova, pak je ve školách špejlovala necertifikovanými testy, nutila je celý den sedět v rouškách a nyní vyhrožuje, že kdo testy nepodstoupí, bude muset být ve škole v respirátorech a segregován od ostatních. Vsadím se s vámi, že po volbách začne očkování dětí od 5 do 12 let, jak už si to schválili na Slovensku. Má dcera šlo loni do první třídy. Nastupovala v roušce, pak půl roku škola nebyla, na jaře jsme odmítli testování čínskými testy a učili se z domova. Z první třídy neměla skoro nic, jen traumatizující zážitky z prvního dne školy, kdy viděla učitelku s čelním štítem. A Babiš mi tu bude psát něco o tom, jak by měla být škola pro děti otevřená? Takové chucpe! Také navrhuje, jak by děti měly ve škole více cvičit. Přitom je to jeho ministr, kdo dětem zakazuje cvičit (a zpívat k tomu). Celý uplynulý školní rok děti kvůli Babišovi necvičily a ani nemohly pořádně ven, dokonce ani na hřiště. Místo tělocviku se ve škole dívaly na filmy. Když má Babiš, jak v knize tvrdí, tak rád čísla, mohl by někdo spočítat, jaké materiální a duchovní škody tímto nejmladší generaci a tudíž celému národu vznikly?

Od s. 133 se snaží vypočítávat úspěchy vlády. Komu všemu vláda přidala peníze, o kolik více se na daních vybralo skrze EET, kolik se postavilo kilometrů dálnic apod. Opět je dobré připomenout si realitu – covidovou krizi, kdy stát (Babišova vláda) lidem bránila pracovat, přivedla je ke krachu, zavírala jejich živnosti, úřady jely na 50 procent (i méně), všechno stálo. Na druhou stranu vláda rozdávala peníze všem jen tak (čímž podlomila pracovní morálku a zadlužila nás u světových bank). O tom samozřejmě v knize ani muk...

Od strany 150 nám premiér líčí, jak chce propojovat zemi (vedle dálnic) i vlaky a rychlovlaky. Ale ještě před půl rokem člověk nemohl vytáhnout patu z okresu a dokonce ani z baráku. Buzerovali nás nouzovým stavem, zákazem nočního vycházení jako za protektorátu. A kdo se nenechá naočkovat, bez covid passu se moc daleko nedostane. Takže další chucpe.

Od strany 156 sní Babiš o tom, jak chce „rozsportovat Česko“. O dětech, co nemohly a nemohou cvičit, jsem už psal. A co ta fitka a ski-areály? To tak rychle zapomínáme? Zase další chucpe. A pak ještě drze napíše svůj nápad: „co tak mít na základkách tělocvik pětkrát týdně?“ Přitom kvůli Babišovi ho děti neměly více než rok.

Babiš se sice dále chlubí snižováním státního dluhu (s. 172), ale k čemu to je, když nás jen za ten jeden rok zadlužil na celé další generace a vše, co ušetřil, za ten rok rozfrkal? Zastavil ekonomiku, žili jsme na dluh a prožrali tak nejen naši budoucnost, ale i budoucnost našich dětí a nejspíše i vnuků a nyní nás bude opíjet rohlíkem o tom, jak skvěle hospodařil?

Na s. 194-210 se vypořádává s covidovou krizí. Třebaže kapitolu jeho poradci nazvali „nejtěžší rok mého života“, je nebývale stručný. Ale chápu. O nepříjemných věcech není dobré před volbami příliš psát. A tak se v kapitole dozvíme jen o tom, jak se cítil hrozně při natáčení projevu k občanům, jak se opozice chovala nemožně, jak vláda hrozně „makala“, zmiňuje přešlapy svých ministrů (Prymula v restauraci), vysekává poklonu obyčejným hrdinům všedního dne. A pochvaluje si, že byl doma více s rodinou. A zřejmě proto, aby ukázal, že krize přinesla i něco pozitivního, jmenuje firmy, které v krizi „vyrostly“. Nebo se na ní spíše napakovaly, řekl bych já. Rohlík.cz a Alza.cz. No jasně. Když jsme nemohli do krámů a v supermarketech bylo vše krom jídla za páskami, co jsme asi měli dělat, než to objednávat na netu? Tyto firmy tak zbohatly na nás všech. Alza má navíc sídlo na Kypru a není to tak ve své podstatě česká společnost, ale kyperská, takže zase další chucpe.

Od s. 212 Babiš píše, co vše dobrého chce ještě pro naši zemi vykonat. Čili – to už jsou jen vize. Tedy sliby. Takových já mám. A ještě lepších. Problém těch Babišových ale je v tom, že vedle skutečných kroků, kterých se jeho vláda dopustila během covidu, vypadají jako pouhé tlachání. Ba ještě hůře – to, co Babišova vláda kvůli covidu dělala, je v přímém rozporu s tím, co nám vše nyní ve své knize maže kolem úst. Tak například hned první kapitola druhé části knihy – Zachráníme tisíce životů. Kapitola pojednává o tom, že je třeba vybudovat ohromné centrum boje proti rakovině. A Babiš představuje svůj Národní plán boje proti rakovině. To ve chvíli, kdy spousta lidí zemřela na strach, který vláda působila a na lockdowny, které vláda vyhlášovala (po téměř celý rok) a především na odložené operace a vůbec zanedbání či dokonce odpírání lékařské péče (vše ve jménu covidu), nelze nazvat opět jinak, než velkým chucpe. Pěkně macatým, jak říká pan VK. Vláda nás rok a půl strašila chřipkou, takže mnoho lidí se vykašlalo na preventivní prohlídky a covidoví ležáci zabírali místo v nemocnicích, kde byly odmítány naplánované operace. Kolik lidí zemřelo na rakovinu, to nám média neřekla. Kolik z nich zemřelo jen kvůli tomu, že vláda byla „best in covid“, se asi nikdy nedovíme. Ale Babiš nám bude slibovat špičkové onkologické pracoviště...

Babišovy sny o českém zdravotnictví pokračují i v další kapitole od s. 233. Opět – četlo by se to hezky, kdybychom tu poslední rok a půl nežili. Revoluce v českém zdravotnictví. Pche. Přenechám fundovanějším, aby zanalyzovali, kolik lidí umřelo zbytečně kvůli vládním opatřením, kolik lidí zemřelo na vládou vyvolávaný strach a hysterii... Kapitoulou se (podobně jako celou knihou) line zase důraz na digitalizaci. Vše bude jednoduché, propojené, elektronické. Jen ta svoboda se nám nějak vytratila. Nebudete muset vyplňovat lejstra, lákají nás. Je to jako s tím cestováním přes hranice. Ušetříte pár minut, nebudete muset ukazovat pas. A co za to? Přišli jsme o bezpečí, do naší země může kdovíjaký grázl. S digitalizací ve zdravotnictví je to podobné – ušetříte pár minut, ale budou o vás vědět vše (například trasování) a při nejbližší příležitosti to proti nám mohou použít. A slibovaná výhoda bude brzy stejně tam tam. V Schengenu dnes bez covidu cestovat nemůžete. A pakliže jste dohled nad svým zdravím svěřili státu a nechali se naočkovat, čas neušetříte, ba naopak. Před vstupem kamkoli se budete muset prokazovat platným potvrzením o očkování, pípat si, skenovat QR kódy. Pár šikovných píaristů ale i z tohoto vytvoří chytlavou kapitolu do Babišovy knihy, u které nejedno oko důchodce dojetím vlhne, jak se o nás tento „Čech“ (s. 404) dojemně stará. A to nemluvím o tom, že Babiš slibuje, jak naše zdraví bude hlídat umělá inteligence (s. 250). Čtenář alternativy by měl při těchto slovech zbystřit... Potom, co Babišova vláda všechny vydělala k smrti a děsila je rok a půl a po volbách opět začne, není Babišovi blbé na závěr kapitoly psát o tom, jak je důležité duševní zdraví a veselá duše. Zase chucpe. Podobně jako Babišovo kasání se, jak jeho vláda pomáhá autistům. Copak autismus není vedlejším projevem vakcinace? (ted' nemyslím vakcinace proti covidu, ale vakcinace obecně – materiálů a vědeckých studií je o tom přehršel). Zase chucpe.

Přeskočím kapitolu o tom, jak chce Babiš vybudovat v Letňanech vládní čtvrť. Řeč o tom, že za tohoto režimu se nepostavilo nic než Tančící dům, to jsou opět má slova. Babiš se dál chlubí rekonstrukcemi, které se odehrály za jeho vlády (například Národní muzeum). Mám pocit, že by se to odehrálo i za jakékoli jiné vlády. Nebo mne opravte...

Od s. 303 se premiér vrací ke svému oblíbenému tématu. Řídit stát jako firmu. Když odmyslíme, že jeho firmy žijí z dotací, je pro čtenáře obtížně pochopitelné, proč vyjmenovává úspěchy firem Elona Muska, včetně čipů do hlavy (Neuralink) či Starlinku (který prý Musk buduje proto, aby všichni lidé na zemi měli zdarma internet – to je dobrý vtip). Chce udělat dojem? Máme si myslet, že úspěchy Elona Muska jsou úspěchy Andreje Babiše? (od s. 306). Kapitolou také několikrát zaznívá, že bychom se měli inspirovat Izraelem a jeho „lidrovstvím v technologiích“. Naše země jsou si prý v mnohém podobné (s. 306), máme se prý posunout směrem k Izraeli, technologické velmoci (s. 310) apod.

Další kapitola je věnována úspěchu českých firem, zřejmě to má vypadat, že máme ve směru Izrael dobře našlápnuto. Až na to, že většinou jde o firmy, které vymyslely jen nějaké aplikace do mobilu (jsou to tedy jen služby), a u několika z nich Babiš nepochopitelně zmiňuje, že je už koupily cizí společnosti, takže už vlastně o naše firmy vůbec nejde a nemá smysl se jimi chlubit, protože z jejich zisku profitují jiné země. Totéž se týká celé jedné kapitoly, kterou Babiš věnuje hernímu průmyslu, tedy vývoji počítačových her, ve kterém je naše země prý velmocí. I zde už úspěšné firmy byly koupeny těmi zahraničními. A i zde se Babiš chlubí cizím peřím, protože jak úspěch těchto firem souvisí s Babišovou vládou? A konečně – stavět toto za vzor? To už klidně může přidat i další kapitolu o tom, jak jsme světoví ve výrobě porna. Já si ale pořád myslím, že větší hodnoty se vytvářely za minulého režimu, než nyní. Pro mne je průmysl strategičtější věc než vývoj počítačových her, což není nic jiného než zábava a ještě navíc návyková zábava, která lidem spíše škodí, než prospívá (a dost to nejde dohromady s kapitolou o dětech a o tom, jak by se měly více pohybovat).

Na s. 323 Babiš rozvíjí úvahu, jak by se měl stát k občanovi chovat slušně. Po roce a půl buzerace kvůli covidu to opět nelze nazvat jinak než chucpe. Digitální identita, před kterou varuje pan VK v nové knize ([Total Control](#)), je tu dávana za úspěch Babišovy vlády (s. 332). Podobně Chytrá karantána, eRouška a další šmírovací programy.

Ve třetí části se Babiš opět inspirová u Orbána, když prozrazuje, že chce prosadit změnu volebního zákona a změnu Ústavy. Od s. 350 vykrádá náš zemědělský program a program pro životní prostředí. Těžko věřit tomu, že zrovna Babišovy firmy, které jedou jen na dotace a maximalizaci zisku, řeší věci jako remízky apod. Babiš se spíše dělá lepším než je. Od s. 392 vykrádá naše oddlužení, i když není tak dobré, jako to naše (Milostivé léto). Dokonce používá i stejnou větu, jako já ve své knize z roku 2019 *Uloupený stát*, která byla představením našeho programu a naší vize pro stát – že ČR je Klondikem šmejdu a lichvářů (s. 394, u mne „Klondikem lichvářů a exekutorů“, s. 94)

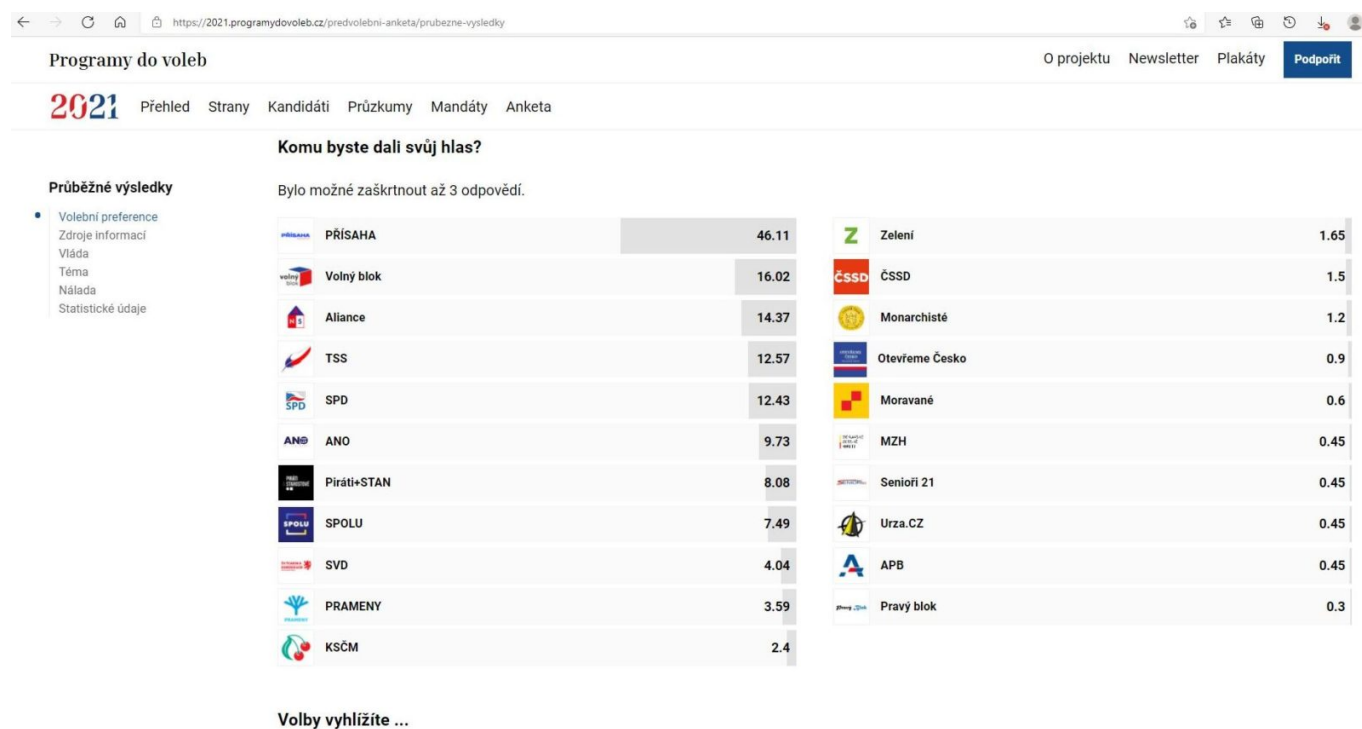
Na s. 404 vyjadřuje přání, aby byla celá Česká republika naočkovaná. Na stejné stránce tento Slovák píše, že je Čechem. Na s. 408 se dušuje, že svoboda a nezávislost byla vždy důležitá. To zní dost drze od člověka, který nám sebral i poslední zbytky svobod, co jsme tu měli (a teď nemluví jen o institutu „předsudečné nenávisti“ z dílny jeho koaličního partnera ČSSD, ale obecně o tom, jak se k nám vláda chovala za covidu – kdy nám v podstatě vzala i svobodu dýchat čistý vzduch). Poznámka na s. 409 o tom, jak si člověk večer „skočí na jedno“, se zdá být také nehoráznou drzostí od člověka, jehož vláda hospody nejen kompletně zavřela, ale mnohé z nich přivedla ke krachu. A tak bych mohl pokračovat, ale to už byste asi nedočetli do konce...

Co napsat závěrem? Babiš nám slibuje věci, které nám přitom sám odpíral. Destruktivní politika vlády poškodila snad každý resort, ale jemu nepřijde blbé udělat z černého bílé a naopak a tvářit se jako ten, kdo dává celou zemi do pořádku. Ano, jistě, slibuje to, co lidé chtějí slyšet, hezky se to čte nebo poslouchá. Jeho skutky ho však usvědčují ze lži. Byl to on, kdo dělal přesný opak a nyní spoléhá

na naši krátkou paměť. My ale nezapomínáme...

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie a lídr kandidátky Ústeckého kraje Aliance národních sil

PS: Děkuji za podporu, kterou jste nám [v této anketě](#) udělili. Jsme na třetím místě a máme téměř stejnou podporu jako Volný blok. Hlasujte dál (pokud jste ještě tento měsíc nehlasovali) a pomozte nám udržet tuto pozici – volit můžete dokonce tři strany, tak dejte hlas i Alianci národních sil. Ale hlavně – 8. a 9. října u volebních urn. Číslo sedm. Děkujeme.

PS2: A jako vždy vtípek z CD89.cz (podobně jako ilustrační obrázek):

VŠICHNI JSOU BLÁZNI,
JEN JÁ
VOLÍM
ANO...

Zadavatel:
dr. Jekyll
Zpracovatel:
p. Hyde

**Ani s blázny,
ani s Euroletadlem.
Pojďte s námi.**

aliance
národních sil

